

عنوان مقاله:

علل رشد و گسترش بدعت ها در عزاداری عصر صفوی

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 10، شماره 39 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی روحانی - دانشجوی دکتری رشته تاریخ ایران اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی شبستر

شهرزاد ساسان پور - عضو هیات علمی و استادیار گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی شبستر

خلاصه مقاله:

در تاریخ ایران اسلامی، عصر صفوی یکی از دوره‌هایی است که تأثیرات عمیقی بر حیات معنوی و ارزش‌های فرهنگی ایران از خود به جای گذاشته و این تأثیرات حتی تا قرن معاصر نیز به خوبی قابل تشخیص است. مراسم عزاداری در حکومت صفویه به طور کلی بر اساس عقاید و افکار مذهبی - سیاسی شکل گرفته بود و از همان آغاز، چنان بسط و توسعه یافت که در کمتر دوره‌ای از تاریخ ایران، در زمانی چنان کوتاه بدان پایه رسیده بود. بررسی و شناخت روند برپایی و تحول مراسم مذهبی در دوره صفوی به عنوان یک مساله بنیادی، از اهمیت زیادی برخوردار است. مسئله پژوهش حاضر اینست که آیا حکومت صفویه و نهادهای عام و خاص و مرتبط با آن در تحریف‌ها و بدعت‌های عزاداری موثر بوده است؟ و در صورت مثبت بودن پاسخ، تا چه میزان در پرورش این تحریف‌ها نقش داشته است؟ این مقاله به بررسی وضعیت عزاداری در یکی از برجسته‌ترین ادوار تاریخ شیعیان یعنی صفویان و علل رشد و گسترش بدعت‌های این دوره می‌پردازد. در این نوشتار برخی عوامل موثر سیاسی، اقتصادی و اجتماعی - فرهنگی که در گسترش این تحریف‌ها نقش داشته از ابعاد مختلف بررسی گردیده، ضمن آن که چگونگی و نحوه رشد آن را در عصر صفوی نشان می‌دهد. یافته‌های این پژوهش حاکی از آن است که در گسترش این بدعت‌ها عوامل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی - فرهنگی دخالت داشته اما عوامل سیاسی و حکومتی تأثیر بیشتری ایفاء نموده است.

کلمات کلیدی:

عزاداری، بدعت‌ها، شیعه، ایران، صفویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857163>

